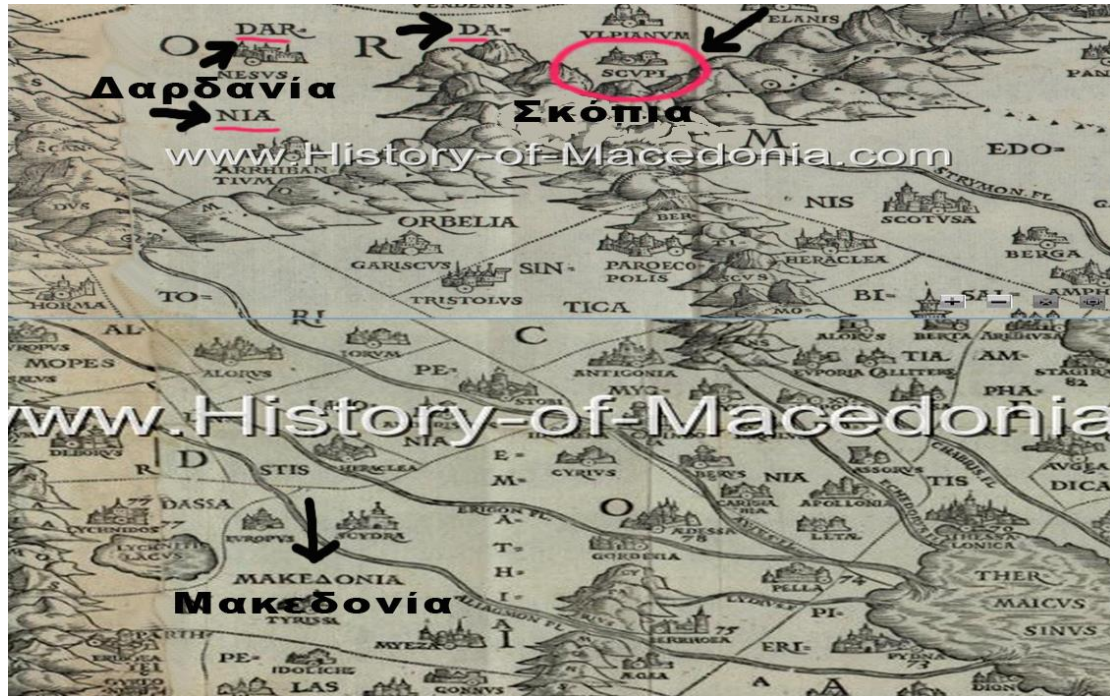

Γιώργος Ρωμανός

Γιατί δεν υπάρχουν «Σλαβομακεδονική» γλώσσα και «Σλαβομακεδόνες»

Σπάνιος χάρτης που εκδόθηκε στη Βιέννη το 1545, από τον Νικόλαο Σοφιανό Στο επάνω μέρος η πόλη των Σκοπίων (Scupi) βρίσκεται στη Δαρδανία.

Η μη ύπαρξη «Σλαβομακεδονικής» γλώσσας, και κατά συνέπεια «Σλαβομακεδόνων», είναι θέμα κοινότοπο και εξαντλημένο για όλους τους ανά τον κόσμο έγκυρους γλωσσολόγους, φιλόλογους, αρχαιολόγους, ιστορικούς και μελετητές.

Το επιστημονικό θέμα έχει μόνο τρία όλα κι όλα χαρακτηριστικά σημεία: 1. Η αρχαία Μακεδονία είναι Ελλάδα και τίποτε άλλο. 2. Δεν υπάρχουν, από την αρχαιότητα μέχρι και σήμερα, διεθνή έγγραφα ή Συνθήκες οι οποίες να δέχονται τις δήθεν «τρεις Μακεδονίες», όπως διαδίδουν κάποιοι.¹ 3. Η σημερινή FYROM (πρώην Γιουγκοσλαβική Βαρναρτσκα), έκλεψε ωμά επί Τίτο το όνομα της Μακεδονίας των Ελλήνων. Η Βαρναρτσκα γεωγραφικά βρισκόταν ανέκαθεν στην περιοχή της αρχαίας Δαρδανίας· πολύ πιο βόρεια από τη Μακεδονία-Ελλάδα.

Η ελληνική γλώσσα της Μακεδονίας των Φιλίππου και Μεγάλου Αλεξάνδρου

Ας ξεκαθαρίσουμε κάτι: γλώσσα μακεδονική δεν υπήρξε ποτέ. Αυτό που υπήρξε ήταν η ελληνική Αττική διάλεκτος στην οποία έγραφαν και μιλούσαν στη Μακεδονία ο λαός της, ο Φίλιππος, ο Μέγας Αλέξανδρος, όπως και οι υπόλοιποι Έλληνες. Στη βορειοδυτική Ελλάδα και σε άλλα σημεία της, εντοπίζονται δωρικά γλωσσικά στοιχεία, όπως και **ιονικά**, πράγμα που συμβαίνει και στην υπόλοιπη Ελλάδα, τόσο τη νησιωτική όσο και στις αποικίες της. **Η Αττική διάλεκτος ήταν η γλώσσα των Ελλήνων.**

¹ Γιώργος Ρωμανός «Κυνικό ψέμα οι ‘3 Μακεδονίες’», *Ανιχνεύσεις*, <http://www.anixneuseis.gr/?p=183724>, κ.ά. sites, από 31/1/18 και μετά.

Στην Αττική διάλεκτο σώζεται πλήθος επιγραφών από τη Μακεδονία σε γλωσσικά ευρήματα παγκόσμιας σημασίας, πέραν των άλλων ευρημάτων σε Βεργίνα, Δίο, Αμφίπολη, κ. α. Είναι γνωστό, ότι ο Ευριπίδης, ο Αγάθων και άλλοι Αθηναίοι συγγραφείς και ποιητές έζησαν στη Μακεδονία, συνέθεσαν και παρουσίασαν εκεί τα έργα τους. Αυτό θα ήταν αδύνατον να συμβεί, εάν στη Μακεδονία ο βασιλιάς, η αυλή του, και ο λαός δεν μιλούσαν ελληνικά.

Κατά τη μακραίωνη ύπαρξη της ελληνικής γλώσσας, τουλάχιστον... από την Πρωτοελληνική (3.000 π.Χ.) και μετά, αναπτύχθηκαν διάλεκτοι, όπως η Αιολική, η Αρκαδοκυπριακή, η Αττική-Ιωνική, η Δωρική. Όλες αυτές οι διάλεκτοι αποτελούν κλαριά του ίδιου δέντρου, της ίδιας γλώσσας, της ελληνικής.

Το ίδιο συνέβη και με τη Νέα ελληνική γλώσσα. Από το 12ο-13ο αι. μ. Χ. και εφεξής αναπτύσσονται οι 6 μεγάλες γεωγραφικές διάλεκτοι του ελληνισμού: Καππαδοκική, Κρητική, Κυπριακή, Ποντιακή, η δέσμη των βόρειων διαλέκτων, και η δέσμη των νότιων διαλέκτων. Σε αυτές αναπτύσσονται ιδιώματα και ντοπιολαλιές.

Η διαφορά μεταξύ διαλέκτου και γλώσσας είναι παγκοσμίως γνωστή. Συμπερασματικά, όλοι οι Έλληνες διαχρονικά μιλούν και γράφουν μία γλώσσα, την ελληνική, ενώ χρησιμοποιούν διαλέκτους, ιδιώματα, ντοπιολαλιές, όλες κοινά κατανοητές.

Μετά τη συνθήκη του Αγίου Στεφάνου (3 Μαρτίου 1878, ν.ημ.) η βουλγαρική προπαγάνδα γίνεται επιθετική και έχει δύο στόχους. Ο πρώτος είναι το να διαχωρίσει τους αρχαίους ιδιοματισμούς στη Μακεδονία από την ελληνική γλώσσα, και μετά να τους ορίσει ως δήθεν γλώσσα «άγνωστης» προέλευσης: έτσι μόνον θα μπορούσε να χαρακτηρίσει σαν «μη ελληνικό» και το αρχαίο «φύλο» που τους χρησιμοποιούσε. Ο δεύτερος στόχος ήταν να αποκτήσουν υπόσταση –σε δήθεν αρχαία «μακεδονικά»» εδάφη (τα εκτός της αρχαίας Μακεδονίας)– οι ξενόφερτοι, τον 6-7ο μ.Χ.αι., Σλάβοι ο οποίοι όμως μιλούσαν τη δική τους σλαβική γλώσσα.

Τη βουλγαρική στρατηγική αποδέχτηκαν με φανατισμό αργότερα (1921-1949) οι Έλληνες κομμουνιστές, και οι Σλάβοι του Τίτο, (1941-1944). Αλλά, με την πάροδο του χρόνου, παγκόσμιας σημασίας αρχαιολογικές ανακαλύψεις σε όλη την Μακεδονία και χαράγματα τα οποία ήταν όλα στην ελληνική γλώσσα ανέτρεψαν απολύτως την προπαγάνδα και πολεμική Βουλγάρων, Σλάβων και Ελλήνων κομμουνιστών.

Οι αρχαιολογικοί χώροι Βεργίνα, Δίον, Πέλλα, Φίλιπποι, Αμφίπολη ομιλούν ελληνικά. Πρόσφατα μάλιστα –από το 2003 μέχρι και σήμερα!–, είχαμε νέα παγκόσμιας αξίας αρχαιολογικά ευρήματα, από την αρχαία Μεθώνη, ισχυρή πόλη-λιμάνι της Πιερίας, δηλαδή από την καρδιά της αρχαίας Μακεδονίας.²

Μέχρι αυτή την ανακάλυψη, η Μακεδονία, *αρχαιολογικά* ήταν αναπόσπαστο κομμάτι του ενιαίου, ελληνικού, αιγαιακού χώρου ήδη από την περίοδο της Εποχής του Σιδήρου (1.050-700 π.Χ.) και την Αρχαϊκή περίοδο (700-580 π.Χ.). Όμως χάρη σε αυτά τα νέα *ευρήματα γραφής*, τα οποία χρονολογούνται από το 730 π.Χ., δηλαδή, 2.748!!! χρόνια από σήμερα, η *γλωσσική* ιστορία των Μακεδόνων μετατέθηκε 80 ολόκληρα χρόνια νωρίτερα. Άρα πολύ πριν από τον αθηναϊκό αποικισμό της Μακεδο-

² . Εκεί, ο έφορος αρχαιοτήτων κ. Μάνθος Μπέσιος και οι συνεργάτες του έφεραν στο φως 191 ενεπίγραφα αγγεία της ύστερης γεωμετρικής και αρχαϊκής εποχής τα οποία φέρουν επιγραφές, εμπορικά σύμβολα και χαράγματα στα οποία είναι χαραγμένα ονόματα και λέξεις ελληνικές σε αλφάβητο ελληνικό, στη Δωρική διάλεκτο της ΒΔ Ελλάδος. Κορυφαίο εύρημα-χάραγμα είναι το γνωστό ως ποτήρι του Ακέσανδρου, το οποίο γράφει: «...**Ακεσάνδρου εμί ποτέριον [...]** όμμ- ή χρεμ]άτον στε-ρήσ[ετ]αι». Δηλαδή: «είμαι το ποτήρι του Ακεσάνδρου κι (όποιος με πάρει) θα χάσει τα μάτια του (ή τα χρήματά του). Η φράση είναι γραμμένη σε ιαμβικό ρυθμό. Παρόμοιες επιγραφές υπάρχουν και σε άλλα ποτήρια: «...**Αντεκύδου εμί...**» *Είμαι του Αντεκύδη, Είμαι του Ξενι-, Είμαι του Επιγε-, Είμαι του Φιλίωνα*, κ.λπ.

νίας. Κι αυτό σημαίνει ότι στη Μακεδονία του 730 π.Χ. μιλούσαν και έγραφαν ελληνικά πριν καν έρθουν οι Αθηναίοι!

Την ίδια Δωρική διάλεκτο της ΒΔ Ελλάδος αναδεικνύουν και οι πρόσφατες διεθνείς μελέτες, του Κέντρου Ελληνικής Γλώσσας, (ΚΕΓ) το οποίο αξιοποίησε κάθε σχετική μαρτυρία των ερευνητών: όπως τον περίφημο «κατάδεσμο» της Πέλλας (4^{ος} αι.π.Χ.), αλλά και άλλες μακεδονικές επιγραφές γραμμένες στην Αττική ή Αττικοϊωνική κοινή. Δηλαδή, όλες στην ελληνική γλώσσα που μιλούσε το Κοινόν των Ελλήνων.

Για όλα αυτά έχουν πραγματοποιηθεί από το ΚΕΓ τέσσερα διεθνή επιστημονικά συνέδρια και εκδοθεί ισάριθμοι τόμοι.³

Εκτός αυτών των τεσσάρων τόμων παραθέτω, εντελώς δειγματοληπτικά στις υποσημειώσεις του παρόντος, αδιαμφισβήτητα στοιχεία και πηγές στο Διαδίκτυο, προσβάσιμες στον καθένα.⁴

Ιδιαίτερη αναφορά αξίζει στο ξεχωριστό έργο: **Ο γλωσσικός χάρτης της Κεντρικής και Βόρειας Ελλάδος κατά την αρχαιότητα**. Μία από τις διεθνείς αυθεντίες που γράφουν στο αναφερόμενο έργο, είναι και ο επιφανής καθηγητής Julián Méndez Dosuna, του Πανεπιστημίου της Salamanca⁵. Τον επιλέγω γιατί η εισήγησή του εκφράζει το σύνολο των ειδικών και ξεκαθαρίζει απολύτως το ζήτημα: «...αρχική κοιτίδα-πατρίδα των Μακεδόνων[...] η καρδιά του βασιλείου τους αποτελούσε η λεγόμενη Κάτω Μακεδονία, η παράκτια πεδιάδα γύρω από τον Θερμαϊκό κόλπο που υδροδοτούνταν από τον Αξιό και τον Αλιάκμονα και περιέκλειε την Πιερία και τη Βοττιαία μεταξύ Θεσσαλίας στον νότο και Παιονίας στον βορρά. [...] Κατά τη βασιλεία του Φιλίππου Β' (359–336 π.Χ.) η Μακεδονία έγινε η ηγέτιδα δύναμη της Ελλάδας. Ο Φίλιππος κατέκτησε ευρύτερες περιοχές της Παιονίας και της Θράκης...» κ.λπ.

Έτσι, γίνεται σαφές ότι οι εκτός της Μακεδονίας περιοχές, βόρεια από αυτήν: Πελαγονία, (Μοναστήρι), Παιονία, Δαρδανία (όπου και τα σημερινά Σκόπια) κ. ά. κατακτήθηκαν και προσαρτήθηκαν στο βασίλειο της Μακεδονίας. Φυσικά, εκείνη την εποχή κατοικούνταν από Πελαγονίους, Παίονες, Δαρδάνους κ.ά. οι οποίοι, φυσικά... δεν έχουν καμιά σχέση με τους Σλάβους, οι οποίοι μετανάστευσαν σε αυτές τις περιοχές τον 6^ο-7^ο αι. μ.Χ.

Ο J. M. Dosuna βεβαιώνει ακόμη, ότι: «Η συντριπτική πλειοψηφία των Μακεδόνων έφερε ελληνικά ονόματα: Φίλιππος, Αλέξανδρος, Περδίκκας, Αμύντας, Αργέλαος, Κλεοπάτρα, Πτολεμαίος, Άδνμος. Ελληνικά ήταν και τα ονόματα των μηνών του μακεδονικού ημερολογίου (Δίος, Απελλαίος, Ξανδικός, Πάναμος κλπ.). Ακόμη: Οι Μακεδόνες λάτρευαν τους θεούς του Ολύμπου. Ολόκληρος ο πολιτισμός είναι ελλη-

³ (α) Τζιφόπουλος, Γ. επιμ., 2012. *Μεθώνη Πιερίας I: Επιγραφές, χαράγματα και εμπορικά σύμβολα στη γεωμετρική και αρχαϊκή κεραμική από το 'Υπόγειο' της Μεθώνης Πιερίας στη Μακεδονία*. (β) Γιαννάκης Γ. Κ., επιμ. 2012. *Αρχαία Μακεδονία: Γλώσσα, ιστορία, πολιτισμός*. Θεσσαλονίκη (τετράγλωσσος συλλογικός τόμος (αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά και ελληνικά). (γ) Γιαννάκης Γ. Κ., επιμ. 2015. *Ο γλωσσικός χάρτης της Κεντρικής και Βόρειας Ελλάδος κατά την αρχαιότητα*. Επιστημονική επιμέλεια Γεώργιος Κ. Γιαννάκης. Και (δ) Giannakis, Georgios, Emilio Crespo & Panagiotis Filos, eds. 2017. *Studies in Ancient Greek Dialects: From Central Greece to the Black Sea*. [Trends in Classics - Supplementary Volumes 49] Berlin: de Gruyter.

⁴ <http://old.greek-language.gr/node/1007>, και http://ancdialects.greek-language.gr/sites/default/files/studies/glossikos_xartis.pdf, αλλά και Θετίμα: Αρχαίες ελληνικές διαλέκτου: <http://ancdialects.greeklanguage.gr/studies/o-glossikos-hartis-tis-kentrikis-kai-voreias-elladas-kata-tin-arhaiotita>

⁵ Méndez Dosuna, J. 2012. Η αρχαία μακεδονική ως ελληνική διάλεκτος: Κριτική επισκόπηση της πρόσφατης έρευνας. Στο Γιαννάκης 2012, 65-78 (ελλ.), 133-145 (αγγλ.), 201-214 (γαλλ.), 271-285 (γερμ.).

νικός: από την πολεοδομία και την κατοικία, τα ιερά και τους τάφους μέχρι την υλική παραγωγή γενικότερα, στα ήθη, τον τρόπο ζωής και τις πεποιθήσεις που μπορούν να συσχετιστούν με αυτά τα μνημεία. Στις θρησκευτικές πρακτικές και στα ταφικά έθιμα, ξαναβρίσκουμε θεμελιώδη στοιχεία του ελληνικού πολιτισμού, που η αρχαιολογία έχει φέρει στο φως από πολύ παλιά σε ό,τι αφορά στον κόσμο των πόλεων-κρατών.» (Εξάλλου οι Μακεδόνες αγωνίζονταν στους Ολυμπιακούς Αγώνες όπου συμμετείχαν μόνο Έλληνες.)

Τι είναι σήμερα, 2.748 ολόκληρα χρόνια μετά την προφορική και γραπτή ελληνική γλώσσα στην αρχαία Μακεδονία, η δήθεν «Σλαβομακεδονική»;

Ο κ. Γεώργιος Μπαμπινιώτης,⁶ αναφέρει, ότι: «ο μεγάλος Ιταλός ινδοευρωπαϊστής γλωσσολόγος Vittore Pisani (Il Macedonico, περιοδικό Paideia 12, 1957, σ. 250) γράφει: «πράγματι ο όρος “μακεδονική γλώσσα” [εννοεί τη γλώσσα των Σκοπίων] είναι προϊόν πολιτικής ουσιαστικά προέλευσης». Ο δε ειδικός σλαβιστής γλωσσολόγος, ο Γάλλος André Vaillant (*Le probleme du Slave Macédonien*, περιοδικό Bulletin de la Societé de Linguistique de Paris 39, 1938, σ. 205), τονίζει ότι «το όνομα Bulgari είναι στην πραγματικότητα η εθνική ονομασία των Σλάβων τής “Μακεδονίας”, πράγμα που δείχνει πως (οι Σλάβοι τής περιοχής αυτής) υιοθέτησαν το όνομα Βούλγαροι που τους έδωσαν οι Σέρβοι».

Τεράστιας αποδεικτικής σημασίας γεγονός αποτελούν και οι συνεχείς διωγμοί των Ελλήνων Βλάχων, Σαρακατσάνων κ.ά., οι οποίοι κατοικούσαν στη νότιο Σερβία, Βουλγαρία και τις εγγύς περιοχές πριν, κατά, και μετά τον Α΄ Π. Πόλεμο. Κι αυτό γιατί οι Σέρβοι εφάρμοσαν βίαιο εκσερβισμό και οι Βούλγαροι βίαιο εκβουλγαρισμό.

Λόγω της παγκόσμιας αξίας-σημασίας της Μακεδονίας, του Φιλίππου και του Μεγάλου Αλεξάνδρου, οι συνεργοί σε αυτή την μοναδική απάτη στα παγκόσμια χρονικά, (σε επίπεδο ιστορίας, γλώσσας, και εθνωνύμου) τολμούν να μιλούν και για δήθεν σύγχρονη «Σλαβομακεδονική» γλώσσα και άρα για «Σλαβομακεδόνες». Όμως αυτή η ανύπαρκτη γλώσσα, ήταν αρχικά ένα καταναγκαστικό προφορικό τοπικό ιδίωμα από σκόρπιες παραφθαρμένες λέξεις Βουλγαρικές και Σερβικές, το οποίο χρησιμοποιούσαν κάτοικοι των παραμεθόριων περιοχών Ελλάδος, Γιουγκοσλαβίας, Βουλγαρίας. Και το χρησιμοποιούσαν είτε γιατί ήταν βουλγαρόφιλοι είτε γιατί προσπαθούσαν να σώσουν τις ζωές και τις περιουσίες τους και να επιζήσουν των σφαγών (1903-1912-1913-1914-1940-1944-1949) από τους διαρκώς επιτιθέμενους σφαγείς τους. Τους Βούλγαρους Κομιτατζήδες και τους Γιουγκο(Σλάβους), ειδικά του ΣΝΟΦ: «Σλαβομακεδονικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Μέτωπο (1943), και ΝΟΦ (1945) με έδρα τα Σκόπια. Οι δύο αυτές αιμοσταγείς σλαβικές οργανώσεις επανδρώνονταν από σλαβικά στελέχη του Κ.Κ. Ελλάδος, και πραγματοποιούσαν κοινές επιχειρήσεις εναντίον της Ελλάδος μαζί με Έλληνες κομμουνιστές, κατά τον Ανταρτοπόλεμο 1944-1949. Ειδι-

⁶ Ο κ. Γ. Μπαμπινιώτης είναι καθηγητής της Γλωσσολογίας, πρόεδρος του Ελληνικού Ιδρύματος Πολιτισμού, τ. πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών.

α. Γ. Μπαμπινιώτης: Γλωσσικές παραχαράξεις. Η «Μακεδονική» των Σκοπίων και τα περί σλαβομακεδονικής μειονότητας: 03/08/2008, <http://www.tovima.gr/opinions/article/?aid=190288>

β. Γ. Μπαμπινιώτη (επιστημ. εκδ.): Η γλώσσα τής Μακεδονίας. Η αρχαία Μακεδονική και η ψευδώνυμη γλώσσα των Σκοπίων. (Αθήνα, 1992: Ολκός), 276 σελ. [Περιλαμβάνει μελέτες των: Γ. Μπαμπινιώτη, Γ. Χατζιδάκι, Ν. Π. Ανδριώτη, Μ. Σακελλαρίου, Ι. Καλλέρη, Α. Ι. Θαβώρη, Γ. Ντελόπουλου, Α. Παναγιώτου.]

γ. Γ. Μπαμπινιώτης: Η θέση τής Μακεδονικής στις αρχαίες ελληνικές διαλέκτους. Περιοδικό Γλωσσολογία 7-8 (1989), σ. 53-69.

δ. Γ. Μπαμπινιώτης, 1992α. Η θέση της μακεδονικής στις αρχαίες ελληνικές διαλέκτους. Στο Μπαμπινιώτης 1992, 161-180.

κότερα, το ΚΚΕ ζητούσε λυσσαλέα με συνεχή ψηφίσματα από το 1921 μέχρι το 1949, όταν ήδη είχε στρέψει τα όπλα του εναντίον της χώρας του, την απόσχιση της Μακεδονίας από την Ελλάδα, και τη δημιουργία «ανεξάρτητου κομμουνιστικού “Μακεδονικού” κράτους», με ξεχωριστό ομώνυμο έθνος, γλώσσα, λαό. Συμφωνούσε σε αυτό με τους Βουλγάρους και τους Σλάβους κομμουνιστές.

Ο κ. Γ. Μπαμπινιώτης λέει, ότι ανάλογα παραμεθόρια ιδιώματα και όχι γλώσσες χρησιμοποιούνται «ανέκαθεν και παγκοσμίως από μερικές συνοριακές ομάδες τού πληθυσμού πλείστων χωρών.» Όμως, «αυτή η (αποκλειστικά προφορική) διάλεκτος δεν εκσερβίστηκε (αντίθετα από τη Βουλγαρική των Σκοπίων), και επομένως τα “Σλαβομακεδόνικα” δεν ταυτίζονται με τη Σερβοβουλγαρική των Σκοπίων.»⁷

Έτσι, τα δήθεν «Σλαβομακεδονικά» δεν είναι καν η Σερβοβουλγαρική μεικτή γλώσσα των Σκοπίων που κατασκεύασε ο Λαζάρ Κολισέφσκι⁸ και οι συνεργάτες του, το 1944, αναμειγνύοντας σερβικά στοιχεία στη βουλγαρική γλώσσα. Η Γιουγκοσλαβική πολιτική εναντίον της Ελλάδος ήταν ένα αντίγραφο των ιδεών των Βούλγαρων Κομιτατζήδων της ΕΜΕΟ, 1870-1885, οι οποίοι στη συνέχεια θα κατέσφαζαν ελληνικούς πληθυσμούς. Η πλαστή βουλγαρική «Μακεδονία του Πιρίν», και η ψευτοεπανάσταση του Ίλιντεντ, του 1903, όπως έχω αναφέρει⁹, ξεκίνησαν το 1847 με τους εθνολογικούς (και ΟΧΙ γεωγραφικούς) χάρτες του Βουλγαρόφιλου Γάλλου, Αμί Μπουέ, το όνομα του οποίου τιμάται σε δρόμους της Σόφιας και της Βάρνας.

Ο Κολισέφσκι στρατεύτηκε με τους γιουγκοσλάβους αντάρτες για να πολεμήσει εναντίον των Βουλγάρων. Όμως συνελήφθη και καταδικάστηκε σε θάνατο από βουλγαρικό στρατοδικείο. Αμέσως ο Κολισέφσκι έγραψε γράμμα προς τους στρατοδίκες του, όπου υποστήριξε ότι είναι: «...γιος Βουλγάρων γονέων οι οποίοι πάντα ένιωθαν και νιώθουν Βούλγαροι και, παρά την τρομερή σκλαβιά (!!!), έχει διατηρήσει τον βουλγαρικό τρόπο ζωής, τη γλώσσα και τα ήθη». Έτσι, η ποινή του μετατράπηκε σε ισόβια φυλάκιση. Στα τέλη του 1944, ο Κολισέφσκι ελευθερώθηκε από τη νέα βουλγαρική κυβέρνηση, και γρήγορα έγινε πρόεδρος του Κ.Κ. της «σοσιαλιστικής δημοκρατίας της “Μακεδονίας”», και του τοπικού παραρτήματος του Κ. Κ. Γιουγκοσλαβίας.

Ο κ. Γ. Μπαμπινιώτης γράφει, ότι¹⁰: «Οι Σκοπιανοί έδωσαν σε αυτή τη γλώσσα, τη Σερβοβουλγαρική, την παραπλανητική και ψευδώνυμη ονομασία “Μακεδονική” (!), για να αποφύγουν τις βουλγαρικές διεκδικήσεις και να αποκρύψουν μαζί τη βουλγαρική προέλευση τής γλώσσας τους. Περαιτέρω, για να ιδιοποιηθούν με τον τρόπο αυτόν μιαν ονομασία (Μακεδονική) που τους προσέδιδε κύρος και ιστορικό βάθος (μέσω τής πλαστής ταύτισής τους με το ένδοξο και παγκοσμίως γνωστό όνομα τής Μακεδονίας τού Μ. Αλεξάνδρου.)»

«Οι Σέρβου», βάσει διεθνών πηγών: «είναι σλαβικό φύλο με θολή εθνωυμική καταγωγή-προέλευση» και έχουν δεχθεί πανσπερμία γλωσσικών επιρροών σε ρίζες, θέματα και καταλήξεις στη γλώσσα των Σέρβων, και μετέπειτα Γιουγκοσλάβων. Φυσικά αυτή η γλώσσα καταφανώς... δεν είναι η ...Αττική ελληνική γλώσσα του Φιλίππου, του Μεγάλου Αλεξάνδρου και των υπόλοιπων Ελλήνων;

Έτσι, η ψευδώνυμη «Σλαβική-Μακεδονική γλώσσα» των Σκοπίων αποδεικνύεται απολύτως πλαστή. Γιατί οι Βούλγαροι, και οι Σλάβοι κομμουνιστές που την δημιούργησαν δεν γνώριζαν και δεν υπολόγισαν, ότι «γλώσσα μακεδονική» δεν υπήρξε ποτέ, ούτε στην αρχαιότητα ούτε στη σύγχρονη Ελλάδα. Όμως, χωρίς γλώσσα, δεν υπάρχουν ούτε οι δήθεν «Σλαβομακεδόνες», και έτσι ούτε η πλαστή χώρα τους.

⁷ Ο.π.π. 5, α.

⁸ Λαζάρ Κολισέφσκι, (Лазар Колишевски, 12/2/1914-6/7/2000. Κομμουνιστής ηγέτης στη «Σοσιαλιστική Δημοκρατία της “Μακεδονίας”» και τη Σοσιαλιστική Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας.

⁹ Ο.π.π. 1.

¹⁰ Ο.π.π. 5,α, Γ. Μπαμπινιώτης.

Οι ΗΠΑ, Ρωσία, Κίνα και οι άλλες 130 περίπου χώρες που έχουν αναγνωρίσει τα Σκόπια, ως δήθεν «Μακεδονία», συνεργούν σε μία πρωτοφανή πλαστογράφηση Ιστορίας, γλώσσας και εθνότητας, και σε ένα παγκόσμιας σημασίας γλωσσικό και εθνοτικό έγκλημα. Γιατί του λοιπού θα μπορούν να δημιουργούνται σε όλη τη γη πλαστά έθνη, γλώσσες, χώρες. Ειδικότερα, εάν αυτή η πλαστογραφία αναγνωριστεί με έστω 51 σκουριασμένα καρφιά-ψήφους Ελλήνων βουλευτών στο φέρετρο της ακόμη ζωντανής Μακεδονίας, αυτό ποτέ δεν θα το αποδεχτεί ο ελληνισμός απανταχού της γης. Και θα το ανατρέψει στο μέλλον πάση θυσία. Το απέδειξαν τα γιγαντιαία συλλαλητήρια. Η παγκόσμια ιστορία της Μακεδονίας και του μεγάλου Αλεξάνδρου δεν πλαστογραφείται, τα αδιάψευστα αρχαία ευρήματα δεν παραχαράζονται, και η μοναδική ελληνική γλώσσα δεν μπορεί να κλαπεί ούτε κατ' όνομα.

Είναι καιρός να αποκατασταθεί το καταρρακωμένο παγκοσμίως Διεθνές Δίκαιο. Έτσι όσοι μιλούν σήμερα το Σερβοβουλγαρικό ιδίωμά τους να δεχτούν το αυταπόδεικτο. Ότι και γλωσσικά είναι Σερβοβούλγαροι. Και αφού το κράτος των Σκοπίων, κατοικείται κατά πλειονότητα από Σλάβους και Αλβανούς, μία καθαρά εθνοτική ονομασία θα ήταν «Σλαβοαλβανική δημοκρατία». Ή, οποιοδήποτε άλλη επιλέξουν οι ίδιοι. Αρκεί να σταματήσουν να πλαστογραφούν γλώσσα, εθνότητα και να κλέβουν το όνομα και την ιστορία της Μακεδονίας η οποία είναι Ελλάδα και μόνο Ελλάδα.